

X 1880 937

II m
905

Q.K.
435,
50.

L. D. B. V.
DISSERTATIO
De
ANTIQUIS ROMANOR.
NUMISMATIB.

Consecrationem
Illustrantibus,
Quam Benivolo Indultus Senatus Philosophici
In Alma Lipsiensi
Publico subjiciunt Examini

M. CHRISTIAN CNORR,

Rut. Sil.

&

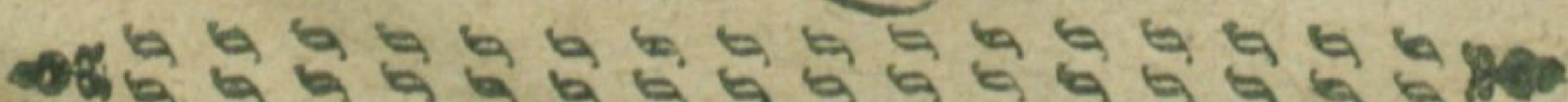
BENEDICTUS HOPFERUS, Altorf. Nor.

Phil. Baccal.

Ad d. 16. Junij.

ANNO M DC LX.

H. L. Q. C.

LIPSIAE

Typis Hered. COLERIANORUM.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

27.

109

148

PRÆLOQVIUM.

Vàm vana fuerit Gentilium circa Divinum cultum supersticio, qvàmqve varia occasio summa Numinia multiplicandi, inter alia multa non parùm quoqve ostendit absurdissima illa Romanor. ceremonia, qvam Consecrationem dicunt Autores; in qva non tantùm multos Imperatores summa virtutis admiratio, sed & imme- rentes alios adulatio plerumq; atq; ambitio humanâ mortalita- te exemptos Deorum inferebat numero, & inter Astra col- locatos Religiosò Templorum & victimarum cultu veneraba- tur. De hac post tot alios si & nos paucula proferamus in me- dium; ne dicas qvæso, Lector amice, nos post Homerum Iliada pangere, aut ululas, qvod ajunt, Athenas portare: nihil enim exhibebimus, nisi illa de ea saltim monumenta, qvæ nobis con- servârunt antiqua numismata. Sit itaq; Favente N U M I N E

CAPUT I.

De Virtutibus, tanqvam mediis conseqvendæ di- vinitatis, in nummis expressis.

¶. 1. Nummi Romanorum Indigetum vel ipsam illor. *Divinitatem certis notis exhibent, vel publicam ejusdem declaratio- nem, Consecrationem scil. vel honores consecratis exhibitos.* Qvamvis enim difficillimum sit in tanta, talium nummorum varietate exactè eosdem dispertire, ad hastn. classes pleriq; videntur posse reduci.

¶. 2. Circa Divinitatem duo nobis exhibent Nummi, nimirum ejusdem impetrandæ media, & symbola impetratæ. Illa sunt virtutes, qvas Cicero appellat *Divas propter qvas datur ascen- sus in Cælum.* Qvamvis enim multis legamus fuisse consecra-

tos, qvi nunquam se virtutibus consecraverant; & manifestè testetur Plinius Junior in Paneg: Neronem dicâsse Cœlo Claudium, ut irriteret; nemo tamen facile negabit, propter virtutes plerumq; Divinitatem tributam esse mortalibus. Unde etiam illæ ipsæ tantis subinde mactabantur honoribus, ut consecratis deubra dedicarentur, & constituerentur sacerdotes.

¶. 3. In Nummis inveniuntur *Virtus*, *Pietas* & *Religio*, *Fides*, *Concordia*, *Justitia* & *æquitas*, *clementia*, *indulgentia*, *constantia*, *providentia*, *liberalitas* & *munificentia*, *pudicitia*. Qvamvis enim adhuc aliæ reperiantur Divæ, qvæ propriè virtutes non sunt, sed res tantum expetendæ plerumq;: nimirum *Pax*, *spes*, *securitas*, *tranquillitas*, *victoria*, *felicitas*, *fortuna*, *abundantia* s. *u-*
bertas, *annona*, *moneta*, *salus*, *lætitia* s. *hilaritas*, *juventus*, *fœcun-*
ditas, *nobilitas*, *honos*, *libertas* &c. Illas tamen hîc non explicabi-
mus, qvia Consecrationis gratiâ in nummis nunquam reperi-
untur.

¶. 4. *Virtus*, s. *Fortitudo*, cui primus fanum posuit *Marcellus*, & deinde *Scipio Nummatinus*, testibus Plutarchô in Vita *Marcelli*, Ciceronei de Nat. Deor. & aliis; & postea *Vitruriô* teste (Lib. VII. Architect.) *Caus Marus*; in Nummis variè exprimitur. *Neronianus* qvidam eandem Figurâ Militari galeata & paludata repræsentat, dextra parazonium & sinistrâ hastam te-
nentem, cum clypeo ante pedem dextrum & galeâ sub eodem.
In alio *Neronis* simili figurâ utrâq; manu discum tenet. *Galba*
eandem formâ juvenis nudi cum hasta pura & parazonio; item
Amazonis formâ (Romam indigitari putant) cum iisdem armis
in galea stantem expresit: *Hadrianus* galeatam cum pilo &
parazonio in globo; item succinctam cum scipione militari in
galea stantem effinxit: eodem modô *Commodus* sed sedentem;
& *Marcus Aurelius* & *Septimius Severus*, sed sine galea. *Decij* &
Tetrici nummi Amazonem in Spoliis sedentem cum pilo & lauro
VIRTUTEM AUGUSTI nominant: ubi *Septimij Severi* num-
mus pro Lauro victoriolam habet. In Caracallæ nummo dextram
imponit tropæo, cum duobus captivis assidentibus. *Geta* expresit
figuram Romæ armatae in Spoliis sedentis cum victoriola & cornu
copie. *Severus Alexander* figuram militarem cum jacto &
tropæo

tropaeo item cum victoriola pilo & scuto, item cum globo & hasta exhibit. Philippi duos eqvites dextras attollentes, Marcus Aur. Val. Maximianus Herculem cum exuviis Leonis expresserunt: Victorinus seminudi juvenis figuram, cum pilo & clypeo adhibuit. Atq; ita nobis Diva ipsa exhibetur: præter qvam ex nummis etiam fortia qvædam Imperatorum facta cernere licet: videlicet Caracallam Eqvestrem, Barbarum qvendam jaculô petentem; item Trajanum eqvitem Leonis exuviis capite & corpore induitum leonem confidentem, adjuvantibus duobus militibus peltatis cum jaculis; cum inscriptione DIVO NERVAE TRAIANO OPTIMO AUG. P.P. & in aversa VIRTUS AUGUST. ex qvibus luce meridianâ clarius apparet, qvam insigne medium consequendæ Divinitatis fuerit Virtus, ut propterea Galerius. Val. Maximianus seipsum dextris junctis cum Virtute pactum ineuntem in Nummo qvodam expresserit. videatur Occo Med. August. Numismat. Imper. & Tabb. Caroli Ducis Croyjaci loc. Imp. cit.

¶. 5. Pietas, qvam justitiam esse adversus Deos, & cul-
tum erga Majores aut sanguine conjunctos ait Cicero I. de Nat.
Deorum, maximi qvoq; semper apud Romanos habita est, ut
ædem qvoq; ei consecraverit Marc. Acilius Glabrio Duumvir in
Foro olitorio, eo loco, ubi qvondam filia Parentem mammis suis
aluerat teste Pliniò Lib. VII. c. 36. Livio Libro XL. Val. Max.
Lib. V. c. 4. In nummis vel pietatem in Deos cernimus vel in
homines. Illius caput in nummo qvodam Cæsaris exhibetur, ve-
latum; non velatum in nummo qvodam Bruti adjecto nomine
suò: velatum & laureatum in alio Bruti, cum tripo de Securi &
Simpulo in aversa, ad denotandos Ludos Apollinares à Bruto e-
ditos; aut ritum sacrificandi, in qvo coronam sumebant, (pro-
pterea enim & Lepidus videtur coronasse Pietatem in uno &
coronam cum Simpulo coronatæ apposuisse in alio nummo.)
Velatum & diademate ornatum inter Tiberij nummos cum Guto,
lituo, & simpvio notis, Auguratus & Sacerdotiorum Tiberii
in aversa. Integra Effigie à Cajo (ob Pietatem ejus in dedicando
Templo Divi Augusti, qvod in altera nummi parte cernitur) sedens
exhibitur, velato capite tenens paterā adstante Camillo qvodam: in

Hadriani qvodam stans expansa dextra vora facere videtur : à Lucio Elio stans ante aram velata cum patera voventis ritu effingitur : in Antonini qvodam eodem modò habetur, sed pro patera acerram tenet : in alio nummo non velata cum canistro aræ adstat victimam attrahens : in Faustine I. nummo Thus ex acerra incensæ aræ injicit velata ; item alterâ manu tropæum gerens, pateram in aram effundit velata , item non velata voventis gestu acerram tenet : atq; sic qvoq; in M. Aurelii qvodam habetur astante Camillo, ut videtur : in Lucillæ nummis modò sedens invenitur, modò stans ad aram cum acerra. In Diadumeniani nummo qvinq; insignibus Pontificalibus lituo, se cespita, Gutto, Capeduncula & asperug illô notatur : ita qvoq; in Decij junioris nummo, nisi qvòd adjecta hîc sit patera.

¶. 6. Ubi notandum, hanc Pietatem aliquando Religionem appellari. Exempla habemus in nummis M. Aurelii, ubi nobis Templum qvoddam exhibetur cum Deo suo, hac adiecta inscriptione: RELIG. AUG. IMP. VI. COS. III. SC. ob qvale Templum etiam Caius Pietatis imaginem in nummo suo exhibuit, ut supra ostensum est. Alius Aurelii, Mercurium cum Patera & Caduceo exhibit cum inscriptione: RELIG. AUG. IMP. II. COS. III. SC. Propterea procul dubio, qvia Mercûrius credebatur Deorum cultus & Sacrificia ordinasse, secundum Diodorum Lib. I. Eundem Mercurium Caduceo & marsupio instructum nummus qvidam Decij junioris exhibit cum inscriptione: PIETAS AUGG. ob eandem causam procul dubio.

¶. 7. Neq; tantum eam pietatem, qvæ Deos, sed & quæ homines respicit, expresserunt, illamq; variam. Sextus Pompeius enim, qui Pium se vocavit, qvòd parentis mortem captis armis vindicare studuerit, Amphinomum & Anapiam Catanenses fratres, qvibus pietatem Antiqui significabant, in altera qvorundam denariorum parte impiescit, de qvibus videatur Strabo Lib. VI. In nummo qvodam Metelli Pi, & in alio Cæsaris piam Ciconiam Pietati appictam videmus: & in qvodam L. Antonij pietatem erga Fratrem sic animadvertisimus repræsentatam, ut Ciconiam ad pedes, cornu copie verò & gubernaculum navis in manibus habeat; qvemadmodum in alio ejus nummo in ma-

nu

nu Pietatis cornucopiae, cui due insident Ciconiae cum acerra in manu altera videre licet. Aliam pietatem in Galba cernimus, qui togatus in nummo quodam alterâ manu orbem terrarum tenet, alterâ Juvenis cujusdam caput contingit: unde Inscriptio Pietatis vel de Adoptione Pisonis vel de pueris alimentariis à Galba institutis intelligenda est. Domitiae quoque pietas in nummis exhibetur, quia Caesar filium nutrit & tutata est; idque figura sedente, alterâ manu hastam puram tenente, & alterâ contingente adstantem filium: quam ob causam & Matidiae duæ appinguntur Puellæ Filie, cum inscriptione Pietatis; & Pietas pij Antonini cum infante in ulnis & duobus ad pedes adstantibus exhibetur, procul dubio propter institutos alimentarios. Vid. observ. ad Tabb. Caroli & Occo locis cit. Imp. & hic in Theodora Constantii. Inveniuntur quoque nummii, quibus Senatus erga Imperatorem suum pietas representatur. Ita in quodam nummo Aurelii Senatus, formâ Viri Togati, Imperatori dextram porrigit, cum inscriptione: PIETATI SENATU S SC. COS. II. P.P. Alii Aurelio Cos. V. item Commodo Cos. V. eodem Symbolo, cusi sunt. Similem erga Imperatorem Gordianum pietatem Balbinus junctorum dextrarum Symbolo expressit, cum inscriptione: PIETAS MUTUA AUGG. ex quibus omnibus non leviter appetet, quanti antiquitus estimata fuerit Pietas, ut propter eam inter alia videatur consecrata esse Sabina Hadriani uxor, inter cujus nummos tales quidam inveniuntur, qui alterâ parte eam appellant Divam, altera vel aram exhibent cum inscriptione: PIETATI AUGG. vel Pietatis Imaginem cum Inscr. PIETAS Augg. SC. Videatur Occo p. 243.

9. 8. Ad fidem nunc accedimus, constantiam illam & veritatem dictorum & conventorum, quemadmodum à Cicerone describitur i. officior. Cujus Ædem in Capitolio fuisse Plinius innuit Lib. XXXV. c. 10. Nat. Hist. à Numa forte primum consecrata & ab Attilio Calatino refecta, quemadmodum ex collatione Dion. Halicarn. L. 2. & Cic. L. 2. de Nat. Deor. colligit Rosinus L. Ant. 2. c. 18. Illam triplicem nobis exhibent nummi, Publicam, Augustam & Militarem. Publicam interdum due dextræ junctæ significant cum Caduceo & duabus spicis, ut in Vespasiani quodam,

quodam, interdum eadem cum Caduceo, spicis & papavere, ex in
alio Domitiani. Interdum Diva ipsa figurâ mulieris stolatae si-
nistra pateram sive vacuam sive frugibus plenam, dextra spicas
cum papavere tenet, ut in alio Domitiani. Interdum sine pa-
pavere spicas tantum habens inter Hadriani nummos invenitur.
His Symbolis enim nil aliud voluerunt indicare antiqui, quam
fructum, qui existere solet, è Fide, Pace, & Concordia, quem
admodum innuit Anton. Augustinus Antiq. Dial. II. p. 18. Au-
gusta Fides si mutua intelligitur duabus dextris junctis notatur, ut
in Balbino; Si respicit populum, fœmina stante, sinistrâ cani-
strum florum & frugum, dextra spicas tenente, exprimitur: ut in
Platina vid. Occo, p. 428. & 221. ubi alia quoq; Figura, sinistra
Caduceum tenens & dextram elevans sub fidei nomine inveni-
tur. Militaris in Nummis Macrini, Severi Alexandri, Valeriani,
Tetrici, Taciti, M. Aur. Maximiani & aliorum, interdum stans,
interdum sedens inter duo signa Militaria invenitur, præter quæ
à Severo Alexandro cum Cornucopie; à Caracalla cum victoriola &
bacillo; ab Elagabalo itidem cum cornucopiae, item cum turture
(secundum Augustinum Dial. Antiq. p. 18.) exprimitur. Inter-
dum quoq; per 4. signa militaria, ut in Philippi nummis, interdū
per duas dextras, sive solas, ut in Antonianis, & Vitellianis, sive
cum aquila aut Caduceo, ut in numismatibus Albini, notatur.
Antoninus Philosophus Figuram stolatam cum victoriola & signo
militari, Caracalla cum labaro & signo, Philippus cum pilo & spoliis
Valerianus cum hasta & bacillo, Elagabalus galeatam cum hasta ex-
hibent. In Commodo nummis Imperator Cohortes alloquitur, qf.
datam fidem ipsis in memoriam revocaturus: In Domitiani
quodam milites super aram fidem suam Imperatori datis dextris
obligant. Quæ omnia clarissimè ostendunt, quanta gloria
fuerit Imperatoribus Fides Exercituum, & quanto studio ipsi
quoq; coluerint Fidem non mutuam tantum, sed & publicam.

¶. 9. Concordiae cui 4. vel 5. Aedes Romæ consecratae fu-
isse Rosinus perhibet L. II. c. 18. vel Symbola in nummis cerni-
mus, vel effigiem. Inter Symbola (i.) junctæ dextræ occurunt,
quas Concordiae insignia esse ipse quoq; Tacitus docet Histor. L. I.
Illæ vel sola exhibentur, ut in quibusdam Tetrici & Macrini, vel
in pro-

in prora navis signum militare tenent, ad denotandam Concordiam terrestrium & navalium Copiarum, ut in Antonij & Nervae nummis observatur. Inveniuntur quoq; tres dextræ junctæ in nummis Antonij, ad denotandam concordiam Triumviror. Item in Antonini Pij nummis, fortasse ad denotandam Concordiam Trium Ordinum Pop. Rom.: quemadmodum à Valeriano Juniore adhibentur ad designandam Concordiam Valeriani, Gallieni & Valer. Jun. (2.) Huic symbolo ad fine est illud, quo duæ Figuræ dextræ jungunt, quæ vel sunt Imperator cum conjugæ, in nummis Caracallæ, Plantillæ, & Faustinæ I. vel duo Augusti, sicut M. Aurelius & L. Verus exhibentur. Vel duo milites, ad militum concordiam exhibendam, quemadmodum in numismatisbus Aureliani cernimus. (3.) Huc referendæ quoq; videntur conjunctæ in nummis facies, quæ Concordiæ inscriptionem habent, quales sunt Imperatoris Severi, & conjugis Julie apud Occon. p. 344. (4.) Symbolum Concordiæ est Cornix in aureo quodam Faustinæ I. Unde Alciatus:

Cornicum mira inter se concordia vitæ est,

Inq. vicem nunquam contaminata fides.

Vid. Occo. p. 297. Similem in Tabb. Caroli inter Domitiæ nummos invenimus, ubi Cornix ramusculo cuidam arboris insidet, Concordiam & fidem conjugalem denotans secundum Politian. Miscell. C. 67. (5.) Huc etiam Pavon refertur, quem in alio Domitiæ observamus, cum inscr: CONCORDIA AUGUST. est enim avis Junonia, quæ Dea Concordiæ Conjugali præsidet. (6.) Concordiam etiam, sed exercituum, designant tria signa militaria in nummis Antonij & Severi Alexandri, quæ (7.) etiam per Martem. dextra scipionem aut pilum, finistra tropæum tenentem, in Vitellij; (8.) per militem stantem inter quinq; vel sex signa militaria, in Septimij Severi & Getæ; (9.) per victoriam cum palma in Probi nummis significatur. (10.) Concordiam bellō partam Theodosius per victoriam galeatam, sedentem dextrâ bastam, sinistrâ clypeum tenentem exhibet: quam in alio nummo per figuram galeatam cum globo crucigero & scipione sedentem representavit. Effigiem Concordiæ Matronali habitu stolatam plerumq; animadvertisimus modò stantem modò sedentem:

B

sæpissi-

sæpiissimè cum Patera ad Divinitatem illius & cornucopiae ad u-
bertatem ex illa nasci solitam demonstrandam: In nummis
videlicet L. *Aelij Hadriani*, *Faustinae*, *Severi Alexandri*, *Nerva*, *M.*
Aurelij, *L. Veri*, *Vitelliij* & aliorum. Ubi notandum, interdum
duplex observari cornucopiae, quale videmus in nummis *Plautillæ*, & *Otacillæ*, Argumentum videlicet duplicitis ubertatis, majorisq;
fœcunditatis, ex hac virtute ortæ: quam ob causam quoq; in-
terdum spicas habet cum *Lance Satura*, interdum ramum in *Fau-*
stina II. & *Vitelliij* Nummis ad lætitiam ex concordia natam de-
signandam. Cornucopiae enim & ramus hilaritatis symbola
sunt, quia rami propter viriditatem lætitiam quandam præfe-
runt vid. observ. ad Carol. Tab. 44. n. 3. In *Hadriani* & *Veri*
quibusdam sedentis Concordiæ brachium à Spe sustentatur, ita
ut illa simul digitum in cornucopiae intendat; ad significandam
spem abundantiae ex Concordia Hadriani & Sabinæ: in quem
finem quoque in quodam *Faustina II.* Spe habitu sedet cum du-
plici cornucopiae. Alibi cum hasta spectatur in *Vitelliij* scilicet &
Plantilla numismatibus Concordiæ robur designans, nisi forte
patera & hasta pura sicut alibi saepissimè, ita & hic divinitatis in-
signia sunt. In *Faustina* quodam Columnæ innitur ad stabili-
tatem denotandam: in quodam *Aurelij M. Aurelium* & *L. Ve-*
rum Pallio complecti videtur, conjunctionem animor. designans:
In quibusdam *Antonianis* dextrâ Caduceum, sinistrâ cornucopiae
habet cum inscr. CONCORDIA PRÆTORIANORUM: Atque
sic felicitatis è militum Concordia natæ indicium est, quam et-
iam designat cum in *Antonini Pij* quodam Victoriolam cum signo
militari in alio ejusdem victoriolam cum cornucopiae tenet. Ejus
caput velatum cum diadema in quodam *L. Mussidi Longi De-*
nario exhibit Ursinus p. 168. Atque sic olim culta fuit Concor-
dia. Ita quidem, ut inter alia propterea, quoq; consecrata
videatur *Faustino*, quemadmodum patet ex nummo: DIVA
AUG. FAUSTINA.

CONCORDIÆ due Figure, jungentes dextræ apud
OCCON. p. 273. Iccirco quoq; in quibusdam *Antonini Caracallæ*
& *Plantilla* appellatur CONCORDIA FELIX, imò Caracalla pa-
rentes consecratos non rectius honorari posse censuit, quam si
cum

cum aliis virtutibus divinitatis illorum causam qvoq; Concordiam suisse testaretur: ideoq; pulcerrimum hunc nummum cudit: ANTON. P. AUG. PONT. TR. P. V. COS. Antonini facies.

CONCORDIÆ ÆTERNÆ Severi & Julie facies conjunctæ, Imperatoris radiata apud Occon. p. 371.

¶. 10. *Justitia* qvoq; inter illas Divas est, propter qvas datur ascensus in cœlum, ideoq; in nummis Hadriani, Sept. Severi & Severi Alexandri dextra pateram, Sinistra hastam puram tenet. In Nervæ nummis aliquando dextra hastam, sinistra ramum; aliquando pro ramo bilancem tenet. Semper autem sedentis habitu est, qvod sapientem judicem matura deceat deliberatio. Ejus caput in qvodam Tiberij nummo exhibetur, formâ integrâ, severâ, vivida, non velatum, sed ornatum diadematè. Vid. Ant. Augustin. Dial. 2. p. 20. Car. Tab. 17. n. 16.

¶. 11. Ei fere æqualis est æquitas, ideoq; fermè semper cum bilance effingitur, stolata stans: ita ut præterea inter dum cornucopiae, ut in nummis Sept. Severi, Getæ, Nervæ, Albini, Sev. Alexandri, ad denotandam felicitatem inde natam: inter dum virgam, qvia omnibus æqua est, & qf. pertica metiri loca solet. Aug. Dial. Ant. p 21. ut in aliquo Vespasiani nummo: inter dum hastam obtineat in Vespasiani, Domitiani, Vitellij, Hadriani, Galbae &c. nummis ad indigitandam ipsius divinitatem. Ob qvam causam in Macrini qvodam pateram tenet cum cornucopiæ.

¶. 12. Jam Clementia seqvitur qvam non tantum tanquam Divam cum patera & hasta pura effigiarunt Hadrianus, Antoninus P. Albinus &c. sed etiam honore templi dignam, censuit Senatus Romanus. Plutarchus enim in Cæsare & Dio Lib. XLIII. testantur, Senatum Clementiae, Äquitati, Libertati Publicæ, Concordiæ Novæ, & Felicitati tanquam Deabus in Cæsaric honorem templa dedicasse: Hinc in qvodam Cæsaric nummo invenimus caput Clementiae benignô vultu, diadematè ornatum appositô ramo oleæ ut videtur, in Misericordiæ signum; in aversa autem Templum appetit cum statua ramusculum oleæ & hastam puram tenente, qvæ procul dubio illa clementia est, qvâ (testa Pliniô Lib. VII. Cap. 25.) usq; ad pœnitentiam omnes superavit Cesar. Ejus Templum qvoq; exhibit aliis qvidam Cæsaric num-

mus à Sepullio cufus cum Inscr. CLEMENTIAE CÆSARIS. Vid. Occo p. 15. Porro ejusdem caput qvoq; in Tiberij nummis observatur. Ipfa verò Diva interdum cum Ramo oleæ & hastâ purâ, ut in Vespasiani & Vitellijs numismatibus, interdum cum patera repræsentatur, pallam aperiens, refugium miseris, ut in qvodam M. Aurelij.

¶. 13. Huic adjungemus Indulgentiam, qvam Caracalla exhibet cum Patera, ob divinitatem, & Sceptrō, qvòd Sceptrum tenentes deceat indulgentes esse. In Hadriani, Antonini P. & aliorum nummis dextram qs. è Cœlo oriunda in sublime erigit, & ad indicandam vim suam hastam tenet. Septimius Sev. & Caracalla, qvod in Carthaginenses suam exercuerint indulgentiā, Uraniam, qvalis ab Afris colitur, Leone vectam repræsentarunt. Et Postumus, qvod Tributa Gallia remiserit in nummo qvodam hominem procumbentem surgere jubet, cum Inscr. INDULGENTIA PIA POSTHUMI AUG. Huc Anton. Aug. Dial. 2. p. 30. nummum Gordiani refert, in quo fœmina stat leonem inter & Taurum, qvi videatur.

¶. 14. Nos Constantiam qvoq; attingemus; qvæ inter nummos Claudi potissimum interdum Subsellio insidens, interdum stans galeata & hastata dextrum indicem attollit: notatq; præcipue constantiam in jure dicendo & excubando pro Rep. Vigiles enim in Columna Trajani perpetuò eō modō cernuntur. Sub ejus Inscr. Antonia Cornucopiae sicut omnes ferè virtutes, & faciem tenet ob sacerdotium, D. Augusti. tab. Car. 17. 24.

¶. 15. Sed & Providentia inter Divas istas locum habet, qvæ in nummis plerumq; globum habet appictum, sive in dextra, ut in Posthumi nummis; sive ad pedes, ut alibi sapissime, qvo nihil aliud, qvam orbis terrarum ejusdemq; gubernatio designatur: Hinc eundem interdum virgâ attingit, quasi versatura eundem aut leges illi consistendi præscriptura, ut in qvodam Antonini Pij; interdum manu dextra monstrat, ut in aliis Hadriani & Septimi Severi. Ad-hæc hastam tenet in Trajani, Antonini Pij, Hadriani, Albini, Septimi Severi, Posthumi, & aliorum numismatibus ad designandam summam providentiae autoritatem & robur perpetuum cum adjuncta divinitate. In Trajani, Commo-

Commodi, & Albini nummis ramum habet, oleæ ut videtur, Pacis nimirum symbolum, in quam potissimum directa esse debet. Providentia Imperatorum. Hadrianus eam cum Spicis exhibet, eodem modo Commodus; sed quia ipse volebat Hercules Romanus vocari, ideoq; semetipsum formâ Herculie nudi cum clava, dextro crure insitentem Proræ, dextra ramum tenentem, cum aliquot spicis in nummo expressit: Spicæ autem, quas Providentia etiam in Severi Alexandi quodam, sed super aratenet, nihil aliud denotant, quam curam annonæ ejusdemque ubertatem, quam etiam designant papavera in Severi Alexandi nummis ipsi appicta. Papaver enim Cereri sacrum est, hinc Cereale dicitur Virgilio I. Georg. Porro Cornucopiae, quod gestat in Nummis Severi Alexandi, Gordiani, Posthumi, & aliorum (præter id, quod insigne est omnium ferè virtutum) etiam argumentum est felicitatis è Providentia Imperatoris natæ; quod que cum eodem Columnæ innixa à Gordiano & Posthumo exhibetur, stabilitatem felicitatis & Constantiam Providentiae indicat. Cæterum & illud, Providentiae adscribitur, cum Nerva & Trajanus in Nummis suis Imperium Globo denotatum à Senatu, & Titus illud à Patre accipiunt. Vid. Occon. & Car. Tabb. h. l. Tandem etiam Symbola quædam Providentiae notanda sunt, nimirum Caput Solis in Antonini Caracallæ & Ara in Augusti, Vespasiani & Titi nummis: quemadmodum enim recte in Prosopœia solis Ovid. Lib. IV. Metam. v. 235.

Ille ego sum, dixit, qui longum metior annum,
Omnia qui video, per quem videt omnia tellus,
Mundi oculus.

Ita Providentia recte à videndo derivatur, quippe, cuius natura in eo potissimum consistit, ut futurum aliquid videat, antequam fiat, & quidem ad devitanda mala & procuranda bona necessaria. Vid. Cic. de Inv. L. 2. C. 53. Ara autem propterea nota est Providentiae, quia argumentum Divinitatis est, Dei autem proprium est regere mundum providentiæ. Vid. Anton. Aug. Dial. 2. p. 25. Nisi fortè ara illa Providentiae dedicata est, ut hoc referenda sit antiqua illa inscriptio in observat. ad Tab. Car. p. 28.

¶. 16. Ad Liberalitatem pervenimus Divam Militibus

& Populo charissimam, qvæ plerumq; per Congiarium Imperatoris denotatur; sicut id in Nummis *Hadriani*, *Antonini Pij*, *Maximini*, *L. Veri*, *Marc. Aurelij*, *Commodi*, *Getæ*, *Elagabali & Alior.* observari potest. Interdum tamen præter Imperatores sedentes in nummo nihil exhibetur. Vid. nummi *Gordianorum* & *Philipporum*. Sæpe liberalitas stolata dextra Congium, sinistra cornucopiae tenet, qvemadmodum eam *Hadrianus*, *Caracalla*, *Sever.* *Alexander*, & alii expresserunt. In nummis *Commodi* eadem *Tesseram frumentarium* cum cornucopiae tenet: in *Hadriani* v. *Cornucopiae effusura* videtur significatione ubiq; manifesta. Liberalitati adfinis est *munificentia* in Ludis potissimum occupata; hinc ut plurimum per *Elephantem* designatur, in nummis videl. *Septimij Severi*, *Antonini Pij*, *Commodi*, *Caracallæ*, &c. In qvodam tamen *Antonini Pij* *Pateram* *Hastam* *puram* tenet cum animali qvodam ad dextrum pedem, fortè *Elephante*: unde pater, eam qvoq; inter Divas numeratam esse.

§. 17. Restat *Pudicitia*. Diva peplô velata sedens & dextra velum faciei obtendens cum hasta sinistrâ; qvemadmodum in nummis *Abstiliani*, *Sabine*, *Otacillæ*, *Lucillæ*, *Saloninæ* &c. observari potest. In qvodam *Fæstine II.* dextram quasi pudore suffusa ori admovet, sinistrâ stolam quasi modestiæ causâ levans. Sæpe qvoq; per *Vestam* denotatur, vid. Obs. ad Tab. Car. 30. n. 24. & 33. n. 18. De ejusara videantur Nummi apud *Occon.* p. 221. & alibi. Atq; hæ sunt illæ Divæ, virtutes nimis consecratæ, ob qvarum studium ipsis qvoq; Imperatoriis collata fuit Divinitas. Reliqvæ cùm propriè virtutes non sint, & restantùm expetendæ Divinitate donatæ & consecratæ in tanta paginarum angustia à nobis dilucidari non possunt, videatur Anton. Augustinus Dial. Antiq. 2. p. t.

CAPUT II.

De Appellatione Divorum, Æternitate, Insignibus & habitu Deorum; Cometa, Coronatione à Jove facta, stellis & bigis.

§. 1. Visis itaq; Mediis Divinitatis impetrandæ, vendendum qvoq; est, qvibus modis illa, cùm jam impetrata esset,

in

in nummis exprimitur, ita tamen ut ea, quæ ad ipsam Consecrationis ceremoniā pertinent, hīc nondum consideremus. Prīmō ergo ante omnia occurrit *Denominatio*, juxta quam illi, qui suis meritis humānam sortem excessisse videbantur, & alii consecrati *Divina* quoque accipiebant nomina & quidem pro temporum varietate varia: inter quæ communissimum est illud, quo *Divi* dicebantur Imperatores & Augustæ *Divæ*. Hinc toties innummis legitur *Divus Julius* & *Divo s Julius* (antiqvō more, ut alias *Volcanus* in nummis, & apud *Comicos* s̄epe volt, voltis, *Davos*, sorte ne duo *VV.* concurrerent. Vid. Anton. August. Dial. Antiq. 6. p. 98.) item: *Divi Iulii & Divo Julio*. Hinc & Augustus *Divi F.* dicitur, & ipse *Divus Augustus & Divus Augustus PATER PATRIÆ*. Gaudentque hoc nomine, quantum ex nummis apparet præter *Julium & Augustum Claudius, Vespasianus, Titus, Domitianus, Nerva, Trajanus, Hadrianus, Antoninus Pius, Marcus Aurelius, L. Verus, Commodus, Pertinax, Sept. Severus, Geta, Alexander, Gordianus, Decius, Volusianus, Valerianus Galieni, Valerianus Valeriani, Macrianus, Posthumus, Claudius Gothicus, Carus, Numerianus, Maximianus, Constantius, Maximianus II. Romulus, Nigrinianus, Constantinus M. Constantius Secundus*. Inter Augustas vero *Divæ* dicuntur, *Julia seu Livia Augusti, Domitilla Vespasiani uxor, Julia Titi Filia, Plotina Trajani uxor, & Soror Marciana, hujusq; Filia Matidia, Sabina Hadriani, Faustina utraq; Julia Severi, ejusq; Soror Mesa, Paulina Maximini, Mariniana Valeriani, Justina Valentinianni*. Quanquam hujus appellatio Christiano more sit intelligenda, sicut & *Constantini*, ejusq; successorum. Præter hos autem ab autoribus etiam *Divi & Divæ* dicuntur *Poppæa*, Neronis filia, Tacit. L. XVI. *Domitilla Vespaf.* F. Stat. Sylv. I. *Antinous Spart.* in *Hadrian*. *Caracalla Spart.* *Mammæa Lamprid.* in *Alex. Gordiani priores Herodi*. L. VIII. *Philippi*. *Aurelianus Eutrop.* L. IX. *Diocletianus ibid.* *Constantinus Junior*, Cod. Theodos. *Constans Eutrop.* L. X. *Julianus ibid.* *Jovianus ib.* *Valentinianus Magnus*. *Marcell*. Com. *Valens Cod. Theod.* *Gratianus ibid.* *Valentinianus Junior ib.* *Theodosius ibid.* *Arcadius ibid.* *Honorius ibid.* *Theodosius Junior Cod. Justin.* *Placid.* *Valentinianus*

tinianus ibidem vid. Onuphr. Panvinius. Civ. Rom. p. 79. seqq.
Huc referendus est ille nummus, in quo figura radiata sedens
dexterâ pateram, sinistra hastam tenet, cum inscr. AUGUSTO
DEO, apud Occo. p. 80. Hoc enim titulo major non erat.

¶. 2. Cæterum & alia Divinitatis nomina Augustis
tributa hinc inde in numismatibus reperiuntur. Ita *Hercules Ro-*
manus appellari voluit *Commodus*, propter feras quas dā occisas &
Elephantem & orygem contō transfixum. Vid. Lampr. h. I. Hinc
sæpius in nummis ejus *caput cum exuviis Leonis*; item *Hercules*
nudus agens boves cum inscr. HERC. ROM. COND. COS. VII. P. P.
(quo Schemate ipsi quoq; statua posita est teste Xiphil. ex
Dione h. I.) item *Hercules cum exuviis Leonis stans coram*
Tropaeo cum inscriptione: HERCUL. ROMAN. AUG. item *Nu-*
da Herculis clava & alibi arcus & pharetra cum inscr. HERC.
ROM. CONDITORI P. M. T. R. P. X. VIII. COS. VII. P. P. Et
alia ab Hercule desumpta Symbola inveniuntur & quidem ple-
rumque ex SC. Quanquam habitu *Herculis* & alios Imperatores
sæpius ornatos videamus, nimicum *Trajanum* in nummo quo-
dam Tab. Carol. 34. n. 8. *Claudium* in statua quadam Romæ
adhuc existente, *Domitianum* apud Martialem, *Hadrianum* quo-
que in nummis & alios. Vid. ad Carol. Tab. Observ. l. cit. Et in-
frā ¶. II.

¶. 3. Porro & *Pietatis* nomen ita fuit adhibitum, con-
stat enim ex Dione & Fastis Capitolin. L. Antonium M. fratrem
ob pietatem in fratrem illud sibi imposuisse. Unde in
nummis ejus *Pietatis* imaginem invenimus cum inscr. PIETAS
COS. Vide Occon. p. 28. & Car. Obs. 8. l. 13. *Herois* quoque no-
men hoc pertinet, quod *Antinoo* suo dedit *Hadrianus*, quemad-
modum ex nummis liquet.

¶. 4. Ad *Elagabali* nomen accedimus per quod E-
misseni Syri *Solem* intelligebant, quemadmodum ex nummis
Imperatoris M. Aurel. Antonini *Varij* apparet, in quibus ipse
vocatur. SACERD. DEI SOLIS ELAGAB. expressitq; Sejuges
trahentes montem conformem ipsius Dei simulacrum cum inscr.
SANCT. DEI SOLI ELAGABAL. apud Occon. p. 403. & alibi.
Illud sibi attribuit ille Bassiani Caracallæ F. Imperator, quumq;

in.

in plerisq; nummis tantum *Antoninus* aut *ANTONINUS PIUS*, a. M.
AUR. *ANTONINUS PIUS* appelletur, in qvibusdam tamen *IMP.*
CAES. M. AUR. *ANTO.* *ELAGAB.* *PIUS AUG.* dicitur. Tumq; in si-
gnum divinitatis, *coronam radiatam* gestat. Vide *Occon.* p. 400.
Ad talia nomina qvoq; qvidam referunt nummum *Valeriani*
Valeriani Filii, in cuius altera parte ejus *effigies* cum inscript.
VALERIANUS CAESAR altera verò *Jupiter vel Valerianus specie Jovis*,
insidens Caprae Amaltheæ cum inscr. *Jovi CRESCENTI*. Vid. *Tab:*
Carol. 60. n. 18.

¶. 5. Mentio qvoq; *Domitiani* facienda esset, qvi *Mi-*
nervæ filius dici voluit, unde præcipue hanc Deam ex omnibus
coluit. *Gevartius Papinianarum* lect. l. 4. c. 1. ejusq; effigiem in
nummis sèpissimè exhibit. Item dicendum esset de *Faustina*
Marci, qvæ *Mater Castrorum* dicta est, unde qvorundam Num-
morum talem legimus inscriptionem *DIVÆ FAUSTINÆ AUG.*
MATR. CASTRORUM. Item de aliis, qvi *Jovis* nomen usurpârunt
vivi: sed paginarum angustia prohibet. Vid. de his *Capitol.*
& *Xiphil.* h. l. item *Tranq.* in *Calig.* & alii. *Matris Castror.* tamen
titulō qvoq; *Julia Severi* gaudet apud *Occon.* p. 365.

¶. 6. Præter hanc Divinitatis denominationem occur-
rit *inscriptio ÆTERNITATIS*, qvæ satis apertè denotat, vel jam
peractam esse consecrationem, vel tanti æstimari ejus Personæ
merita, ut omnino Consecratione digna sit. Illam in nummis
Titi, *Domitiani*, *Trajani*, *Hadriani*, &c. specie virginis videmus
stolatam & *velatam*, interdum *capita solis* & *lunæ* in manibus te-
nentem, qvia illa sidera Romani æterna esse putabant cum *Æ-*
gyptiis, de qvibus Horus Apollo in Hieroglyph. h. l. *aiwvæ*
oñuaivovtes, ἥλιον καὶ σελήνην γέγραψε. Hinc in Antiqva qva-
dam Inscriptione, observ. ad *Tabb. Caroli* p. 41. hæc legimus:

ÆTERNITATI

SACR.

SOLI ET LUNÆ.

In multis *Vespasiani* coram ara stat hæc Figura, qvia non tantum
ipsa, sed etiam *Æternus* ille *Augustus* sacrificior. honore colen-
dus erat. *Hadriani* numismata sola *Solis* & *Lunæ* *Capita* exhi-
bent apud *Occon.* p. 233. 236. In *Faustina* nummis hastam puram
C habet

habet indicium suæ Divinitatis dextramq; protendit, qvæsi vanæ dicat esse omnia terrestria. Ibidem interdum globum dextra gerit, egregium Æternitatis Symbolum, sive qvia Figura Sphærica neq; principium, neq; finem habet, sive qvia globus mundum repræsentabat, qvem æternum esse pleriq; priscor. putabant: Hinc toties *Roma* ipsa æterna dicitur in nummis ; & in *Faustinae* qvodam æternitati appingitur gubernaculum ad globum, qvæsi designet, Romanum Imperium, (cujus nutu totus gubernabatur mundus, qvodq; sæpè alias per globum denotatur) non cessaturum, qvamdiu perduraret æternitas. In aliis *Faustinae* nummis interdum velum à collo pendens dextra tenet, ut velut circulum qvendam fine carentem efficiat. Sinistra autem facem habet, fortè ob æternitatem ignis, qvam cum Hippocrate credebant antiqui: interdum stolam sinistra comprehendit, ut indicet, à nemine comprehendi posse æternitatem, nisi ab æternis, dextraq; Phœnicem globo insidentem tenet, duplex Symbolum æternitatis; qvale etiam *Trebonianus Gallus* exhibet apud Occ. p. 455. Interdum vestem per modum circuli caput ambientem sinistra tenet, Circulus autem æternitatis typus est, interdum globum tenens altera manu ostendit Cælum suām sedem. Aliqvando alata cum face exhibetur, *Faustinam* in cælum portans. In *Philippi* nummis per Elephantem indicatur, qvia hoc animal longissimō tempore vivere dicitur. *Tacitus* ipse se à victoria coronatum (qvemadmodum alibi *Posthumum coronat Hercules*) in nummis suis expressit: utrobiq; inscriptionem Æternitatis Augustæ legimus, ad designandam Fortitudinem, non minimum consequendæ divinitatis medium, cuius victoria est filia & Hercules Exemplum.

¶. 7. Tertiò Divinitatem qvoq; cognoscimus ex insignibus aliorum Deorum habituq; divino, Augustis tributis. Interdum enim reperiuntur effigies, qvæ Pateram & hastam puram, Divinitatis Insignia, tenent, ut *Augusti*, item *Liviae*, (in qibusdā *Galbae* nummis) item *Faustinae*. Interdum coronam radiatam gestant, ut consecrati Imperatores ferè omnes, qvanquam non soli. Item velata habent capita, ut *Domitia Vespasiani*, *Sabina Hadriani*, *Faustina utraq;*, *Paulina Maximini*, *Constantius Chlorus* & alii

& alii fortè, qvod sanctitatis indicium erat, qvia hōc habitus sacrificarunt Veteres, & Divinitatis, qvia sic multæ Divæ colebantur. Præterea tamen & Jovis, Apollinis, Mercurij, Herculis, Genitorum, item Junonis, Veneris, Cereris; Cybeles, Diana, item Constantiae, Pietatis & Spei &c. habitum hinc inde videmus Imperatoribus, aliisq; consecratis tributum.

§. 8. Et Jovis qvidem insigne Aqvila, in illo Cæsaris apparet, in qvo Venus cum galea & clypeo Cæsaris ante aram consistit, in qua stat aqvila ad designandum procul dubio illum Cæsaris honorem, qvo ipsi Jovis cognomen palam impositum erat apud Dion. L. 44. Apparet qvoq; in Augusti qvodam, crepidint cujusdam aræ insidens cum Inscriptione: CONSECRATIO. Qvia enim Imperatores cum Jove comparare solebant antiqui, ideoq; consecratorum animas ab aqvila in cœlum deportari dicebant, non aliter atq; Jupiter ab aqvila portari solet, de quibus postea dicendum erit; jam enim tantum ostendimus aqvilam, qvia insigne Jovis est, si Imperatori tribuatur, illius divinitatem denotare: in quem finem in aliis qvoq; Augusti, Titi, Trajani & Antonini Pij Aqvila apparet fulmen tenens ungvibus, item in qvibusdam Vespasiani, Titi & Pij, Aræ insidens; item in Antonini qvodam globo stellato insistens, plerumq; cum Consecrationis inscriptione, & ad æternam simul memoriam denotandam, quemadmodum in nummo Claudi Gothicæ inscribitur. Quantquam ex eodem fonte aqvila sæpe & Summi Imperij sit insigne; ob illud enim Imperator par habebatur Jovi, ut sicut hic in cœlis, ita ille regat omnia in terris. In quem finem & alterum Jovis insigne fulmen nimirum toties tribuitur Imperatoribus, non tantum in ungvibus aqvile, sed interdum post cervicem Cæsaris, ut in Augusti qvodam, item Alatum ib. & in Ara ib. ubi simul Divinitatis nota est, qvod ex Consecrationis Inscriptione apparet. Item in sella Imperatoria in Titi Nummo, item Caduceo appictum ad denotandam belli & pacis potestatem, ut in Antonianis qvibusdam observatur. Atq; sic de Jovis Insignibus, cuius tandem habitu manifestè apparet Tit. Claudi. fulmen, cum hasta purâ tenens inter sex stellas, quo clarius Divinitatis signum vix reperietur.

¶. 9. Deinde Apollinis habitu secundum quodam Augustus extat in Nummo aliquo, Nudus rupi insidens & cithara ludens cum Inscriptione:

CÆSAR. DIVI F.

Et Caracalla lyram tenens in cippo quodam cum ramo: cum Inscriptione P. M. TR. P. XVIII. COS. IV. P. P. S. C. ubi tamen forte utrinque diversus ab inscriptione est effigie respectus, ut habitus ille nequaquam competit Imperatori, quemadmodum nec Titus per scrofam designatur, nec Nero per noctuam, quamvis utrobius Imperatorum nominibus inscripti sint nummi illi. Rectius conjicimus Apollinis Habitum Neroni tributum esse, quum ipsum pulsantem citharam in nummo suo observamus. Ille enim ut referret Phœbum, in alio nummo illius radios capite, & ramum manu exhibit, cum inscriptione Augustus GERMANICUS. Gestatque victoriolam ob victorias citharae & cantus sui. Unde Populus ei acclamabat: Quām pulcher Cæsar, Apollo, Augustus, Unus veluti Pythius, nemo te per Jovem vincet Cæsar. Quemadmodum apud Xiphil. h. l. legimus.

¶. 10. Mercurij habitu Antinoum expressit Hadrianus, interdum equo insidentem, cum caduceo, interdum talaribus cinctum, & Pastori similem, interdum cum Pegaso. Videatur Occ. p. 244. seq. Ita enim si mortuos Majorum Deorum habitu honore vellent, etatis & status differentiam observabant, ut Reges habitu Jovis, Reginas Junonis aut Cereris, puellas Veneris, Pueros Cupidinis, Juvenes Liberi aut Mercurij insignibus ornarent, quemadmodum notat Autor Observ. ad Tabb. Carol. p. 63.

¶. 11. De Herculis Habitū ¶. 2. Cap. hujus, quædam notavimus, ad quæ hic saltim adjicimus nummum quendam. Probi, in quo Imperator sub forma Herculis nudi sinistra clavam & exuvias Leonis tenet, dextram supra Trophaeum extendit ad denotandam fortitudinis suæ efficaciam. Inscriptio nummi est:

HERCULI ROMANO AUG.

¶. 12. Genij plerumque Seminudi cum Cornucopiae pinguntur, atque hoc habitu quoque observatur Cæsar, altera enim nummi cujusdam pars, caput ejus laureatum cum stella, altera ipsum seminudum cum victoriola & cornucopiae ante Martis simulacrum

*lacrūm sedentem exprimit, inq; illa parte inscriptio est: Divo
JULIO. Tali ferè habitu quoq; Poppaea uxor Neronis, apparel in-
nummo quodam, nisi quod velatum habeat caput, & dextrā pa-
teram, qua forma Genius Populi Romani sapissimè in Numisma-
tibus Diocletiani invenitur.*

¶. 13. Junonis insignia inter alia sunt *Sella*, *Sceptrum* &
Pavo. His ornabantur Augustæ in Divas relatæ. Hinc illud
apud Prudentium:

Adjecere sacrum, fieret quod Livia Juno.

Propterea inter nummos utriusq; Faustinæ aliquot *Selle* obser-
vantur cum *Sceptris*, & Inscriptione AUGUSTA SC. quæ nil aliud
denotant, quam honores Faustinæ delatos, per Junonis insi-
gnia. Ante quasdam *Sellas Pavos* cernit, cum inscriptione:
CONSECRATIO. Quemadmodum enim Junonem Pavoni-
bus ferri putabant Antiqui, ita Divarum animas Pavonibus ad a-
stra deportari dicebant Romani. Hinc solo saepe *Pavone* conse-
cratarum Augustarum Divinitas designatur. Videantur nummi
Domitillæ & Julie Titi F. cuius quidam nummus pavonem ex-
pansâ caudâ stantem exhibet, propterea quod *Augusta* sit *Titi
Filia*, (quemadmodum habet inscriptio) vide etiam *utriusq; Fau-
stinæ nummos*.

¶. 14. *Veneris* quoq; habitu quædam Augustæ nummis
excusæ cernuntur. Hinc in quodam *Faustina Mater*, Cereris ha-
bitu spicas tenens complectitur *F. Faustinam*, *Veneris* habitu po-
num aureum tenentem ad declarandam lœtitiam ex hujus ve-
nustate & illius fœcunditate conceptam, quemadmodum in-
nuit inscriptio. Eodem *Veneris cultu* cum *Pomo* etiam *Major
Faustina* exhibetur diciturq; *Venus Augusta*: quo nomine etiam
Julia Titi F. gaudet; extatq; sub Forma *Veneris nudæ galeam* &
bastam tenentis, innixæq; columnâ cum acclinato clypeo, qui alias
Veneris victricis habitus est. Vide & alios nummos *Faustinarum*.

¶. 15. Cereri facies tribuuntur ob memoriam quæ sitæ fi-
liæ & spicæ ob inventam agriculturam, quo habitu in effigie-
bus Augustarum nihil est frequentius. Hinc *Faustina Major*
interdum faciem cum spicis, interdum cum spicis hastam, interdum
duas faces in nummis tenet; Imò ferè in omnibus statuis &

gemmis cum spicis cernuntur Augustæ, quibus saepe papaver additum est, Cereri itidem sacrum, signumque ut spicæ, fœcunditatis eximiae.

§. 16. Porro & Cybeles habitum cum aliis observamus Augustis communicatum. Ideoque Aeternitas Faustina in quodam ipsius nummo Divam Turritam Curru à Duobus Leonibus vinctā exhibet: qui habitus sicut alias Deum matris est, ita hic præter Faustinam, nemini potest tribui. Hinc posset videri probabile, quod sub habitu ejusdem Deæ, in throno inter duos leones sedentis altera Faustina MAGNÆ MATRIS Nomen obtineat, & Julia Severi ob genitos Caracallani & Getam Mater Deum vocetur, de quo judicium penes alios.

§. 17. Nec Diana sive Luna prætermittenda est, quæ & apud Ægyptios Reginas significabat. Hujus habitu Faustina Minor SIDERIBUS RECEPTA incedit, faciem manibus & lunam humeris exhibens. Eodem etiam Julia Severi bigis insiftit & equos moderatur. Videantur & nummi Otacillæ & Saloninæ & Urbicæ, quibus omnibus luna crescentia in humeris extat. Et hoc quodque illi nummi pertinent, in quibus Luna crescentia apparet inter sidera quemadmodum illam utriusque Faustina numismata exhibent, ut indicetur Faustinas jam esse inter Astra collocatas.

§. 18. De habitu Constantiæ quo Antonia exhibetur, superius jam actum est. Pietatis habitu Domitia pateram cum hastapura tenens cum filio suo extat, diciturque DIVI CÆSARIS MATER. Spes residua est, cui, teste Cicerone, 2. de Leg. Calatinus consecravit. Ædem. Illa in nummis saepissime stans exhibetur, bilari vultu, sinistrâ manu laciniam elevans, dextrâ vero lilyum tenens, ut censet Pierius L. 55. Cap. 9. Hierogl. & cum eo Autor observ. ad Tabb. Car. p. 32. atque sic quoque Faustina Minor apparet in nummo quodam cum Inscriptione: AUGUSTI PII FILIA: ad indicandam speim, de Virtutibus Faustinæ conceptam.

§. 19. Quartò Cometam in Nummis Cæsar is videmus ad Divinitatem ipsius declarandā, interdum quidē cum ipsius effigie, interdum solum, cuius rei causam in Svetonii Cæsare c. 88. his verbis legimus: In Deorum numerum relatus est non ore modo decernentium, sed & persuasione vulgi. Si quidem Ludis, quos primos conse-

consecratos ei hæres Augustus edebat, stella crinita per 7. dies continuos falsit, exoriens circa undecimam horam. Creditumq; est animam esse Cæsar is in Cælum recepti. Et hac de causa simuclacro ejus in vertice additur stella. Hæc Svetonius. Ex qvibus fortè dari posset ratio, cur *Cometa solus* in nummis exhibitus, inscribatur Divus Julius & non Genitivo vel Dativo Casu. Cæterum hac stella postmodum Augustus etiam delectatus est, eamq; in *Divi Patris* memoriam non tantum in galea depictam habebat, qvemadmodum Servius tradit ad Virg. Æneid. 8. sed etiam in clypeo, qvemadmodum ex nummo qvodam Augusti colligitur, in quo Venus victrix hastam puram & galeam tenens columnā innititur adiacente clypeo, qui pro insigni habet stellam, cum Inscriptione: CÆSAR DIVI F.

¶. 20. Quintò in *Claudij* qvodam etiam aliud Divinitatis Indicium apparet. Imperatori nimirum Augusto basi cuidam insistenti ab Iove imponitur corona laurea cum inscriptione: DIVUS AUGUSTUS. In æterni illius triumphi signum, quo Augustus Cœleste Jovis Capitolium ingressus erat.

¶. 21. Sextò Divinitas Imperatorum quoq; ita notatur, ut illorum capita inter stellas appareant: qvemadmodum caput Augusti consecratū interdum inter duas, interdum inter septem stellas observatur, & postremum qvidem inter *Claudij* nummos apud Occon. p. 108. In hunc pene modum DOMITIANI F. Puer globo cuidam insidet, septem stellis circundatus cum inscr. DIVUS CÆSAR IMP. DOMITIAN. F. Tabb. Carol. 32. 14. ita Hadrianus Trajanus & Plautilla facies exhibit, cum stellis verticibus eorum imminentibus inscriptio est: DIVIS PARENTIBUS.

¶. 22. Septimò Faustine qvidam occurrit, in quo ipsa velum per modum circuli caput ambiens tener, & à bigis currui insistens in cælum raptur cum Inscriptione: ÆTERNITAS. Non aliter ac Romulus Martis currus vectus in cælum credebatur: & Herculem

-- Pater Omnipotens inter cava nubila raptum
Quadrijugō currus radiantibus intulit astris. Apud Ovidium Lib. IX. Metom. v. 271. De Oraculo, qvod Juliano
pro-

promisit, cum currū igneō in cælum raptum iri videatur Suidas:
De nummo Constantini Magni, in quo ipse quadrigis insidens
demissā cælitus manu excipitur vid. Euseb. Lib. IV. c. 74. de Vit.
Constant.

CAPUT III.

De iis, quæ ad ceremonias consecrationis pertinent; Deq; honoribus consecratis exhibitis.

§. I. Hactenus illa vidimus numismata, quæ ipsam Divinitatem Augustorum designant, nunc ad ea pergitimus, ex quibus Ceremoniaæ Consecrationis observari possunt. De quibus prolixè legi possunt Herodianus l. 4. c. 2. Xiphilinus in Severo. Svetonius in Cæsar. c. 84. Dio in August. & ex recentioribus Panvin. Fast. l. 2. Rosin. l. 3. c. 18. Kirchman, de fun. Rom. l. 4. c. 13. seq. & alii. Ex his paucula tantum nummi habent; *altare* nimirum, *rogum* ipsum & *dimissionem atrium*. Altare, si modò in omnium Consecrandorum pompa est exhibitum, procul dubio illud est, in quo postea consecratis sacra fiebant. Neq; enim verisimile est, illud Diis manibus statutum esse, quemadmodum *in honorem Germanici factum esse* testis est Tacit. Ann. XIV. Illis enim aras tantum non altaria consecrabant. Vid. Serv. ad Virg. Eccl. 5. nec opus fuisset pro Imperatore, qui Deus ipse superis accensebatur, sacrificare inferis. Hinc probabile videtur aram illam in pompa portari solitam, post consecrationem statim esse dedicatam. Hoc enim est certissimum, quod Imperatoribus defunctis & consecratis statueræ fuerint aræ. De Cæsar is enim ara testem habemus Tranqvl. in Aug. C. XV. & Xiphil. ex Dione h. l. qui sic ait: Plebs Cæsarem in foro combussit, postea sepelivit, tum aram ei dedicare, ad eamq; tanquam esset Deus Cæsar sacrificia facere coacta est. De Ara Augusto dedicata videri potest. Sveton. in Claudi c. 2. consentientibus nummis, in quib. hinc inde reperiuntur Aræ Augusti cum Inscriptione: CONSECRATIO S.C. (qvar. una inferius habet assidentem Aquilam, & superius fulmen alatum ut potius nudi honoris, quam sacror. gratiâ videatur constituta: quemadmodum etiam de illa quis posset conjicere, quæ in-

ter-

ter nummos Antonini Pij insidentem habet aquilam) de alia quadam Faustinæ sic loquitur Xiphilinus: Senatus decrevit Marco & Faustinæ statuas argenteas, Romæ in Templo Veneris collocari, aramq; extrui, in qua Virgines omnes, quæ nuberent in urbe una cum sponsis sacrificarent. Atque illa inter Faustinæ nummos quoque exstat cum Inscriptione, CONSECRATIO. Talem quoque Vespasiano nummi tribuunt, nec non Tito, Trajano, Se- vero, Alexandro, Volusiano, Valeriano Gallieni, Tetrico, Claudio, Caro, Constantio, Nigriniano, Flavio Julio Constantio, & forte aliis. Atque ita cum nullum sit dubium, quin consecratis dedicatæ sint aræ, maximè quoque videtur esse probabile aras illas interdum in funebri Pompa cum funere in Campum Martium fuisse delatas.

§. 2. Rogum s. tabernaculum in nummis hinc inde videre licet, potissimum in iis, qui in honorem Sabine, Antonini Pij, Faustinæ utriusq;, M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Septimi Se- veri, Juliæ, Valeriani Junioris & alior. sunt percussi. Describitur autem ab Herodiano Lib. IV. Cap. 2. hunc in modum: In Campo Martio, qua latissimè campus patet, suggestus quidam specie quadrangula lateribus æquis assurgit, nulla præterquam lignorum ingenitum, materia compactus in tabernaculi formam. Id quidem interius totum est aridis fomitibus oppletum, extra autem intextis au- ro stragulis atq; eboreis signis, variisq; picturis exornatum, suprà vero alterum minusculum quidem positum est, sed formâ & ornatu persimile portis januisq; patentibus. Tertium item & quartum semper inferiore contractius ac deinceps alia, donec ad extremum, quod est omnium brevissimum perveniat. Possit ejus edificij formam comparare turribus his, quæ portibus imminentes noctu igne prælatò naves in tutas stationes dirigunt; Pharos, vulgo appellant. Hæc Herodianus. Ubi notandum Pertinacis rogum formâ Tri- anguli extructum fuisse auroq; & ebore & nonnullis statuas orna- tum, quemadmodum eundem describit Dionis Epitoma- tor Xiphilin. in Severo. Et tales statuae in Nummis quoq; obser- vari possunt: cumq; plerumq; quatuor tantum tabernacula ap- pareant, eadem in secundo & tertio potissimum extant. Faustinæ vero matris rogos statuas nullas habet, sed ear. loco sex apparent

D

columnae

columnæ per modum Templi Tabernaculo *infimo impositæ*, qvibus deinde conclave *tertium rotunda forma* insistit, quam etiam *supremum* exhibet. Vid. Carol. Tab. 45. 17. Observavit qvoq; Xiphilinus, quod in summo rogi Pertinacis *currus inauratus* quo ille olim *vectus* sit, fuerit collocatus. Tales *currus* qvoq; in nummis observamus; aurigante figurâ quadam, quam statuam consecrandi esse existimo: & quadrigas quidem cernimus in Antonino Pio, Marco, Vero, Valeriano &c. Bigas verò in utraq; Faustina, ut appareat consecrandis Imperatoribus Quadrigas, uxoribus verò earum bigas tantum fuisse adhibitæ. Cernuntur qvoq; due faces inter conclavia *suprema ardentes* in nummis Marci, uxorisq; Faustinæ & alia similia.

¶. 3. Tertium quod circa Consecrationis ceremoniam nummi habent, est *avium dimissio*, aquilæ nimirum in Imperatoribus & Pavonis in uxoribus matribus vel filiabus eorum Consecratæ. De quo videatur Dio de Consecratione Pertinacis: Et Xiph. in Augusti funere: Nimirum alligata jam erat Avis in Tabulato superiori, incensa autem pyrâ conscendebat quidam, ut vincula solveret, qvibus solutis longè lateq; libera volabat avis & supra fumum gyrabat, animam defuncti inter sidera portatura. Vide etiam Anton. Augustin. Dial. Antiq. 4. p. 58. Propterea M. Aurelius in nummo quodam Dei habitu hastam puram tenens aquilæ volanti & fulmen ungvibus tenenti insidet, Carol. Tab. 47. 24. quemadmodum paulò ante & Faustinam conjugem pavoni impositam cum hasta purâ avolantem nummo expresserat ibid. Tab. 49. n. 20. Ita & Paulina in nummō suō ad astra volat, velum quoddam ad modum circuli utraq; manu tenens, ibid. Tab. 56. n. 22. & Mariniana apud Occon. p. 466. ubi tamen notatu dignum, quod non semper pavonibus deportatae exprimantur Augustæ. Faustinam enim matrem Aquila vehit in nummo quodam ita, ut caput ipsius septem stellis cinctum sit, & ipsa hastam puram & velum æternitatis argumentum teneat. Vid. Carol. Tab. 44. 19. Atq; ita qvoq; Sabina ad Astra tollitur per Aquilam apud Occon. p. 243.

¶. 4. Tandem qvoq; honores nummis expressi qui consecratis jam & Deor. numerum adscriptis solebant exhiberi, subjungendi sunt. Quales sunt *Templa, Ara, Sacerdotes, Sacrificia,*

cia, Statuae, Columnæ, Thenæ, & Sella. Qvamvis enim & adoratione, iuramentis, ludis & festis aliisq; honoribus culti sint Indigetes, istos tamen honores, cùm in nummis non extant, prætermittimus brevitatis causâ.

Q. 5. Et Templa qvidem consecrator in nummis extant varia. Primo autem ex elegantissimo qvodam nummo æreo, alterâ parte caput Pompeji habente cum inscriptione Cn. POMPEJUS MAGNUS; & alterâ Templum quadratum octa columnis innixum, cui superius impositum est tropæum, duobus captivis asidentibus, & adstantibus utringꝝ victoriolis; (ad latus comburitur aliquid, videtur caput Pompeji esse) cum inscriptione COS.III.CONSECRATIO; manifestè apparet, consecratum qvoq; esse Pompejum, inqve honorem ejus Templum extructum. Nummum neq; Ursinus habet in Familiis, neq; Gorlæus, qui multò est auctior Ursinò, neq; Occo inter Pompeji nummos; neq; videtur observatus esse à qvopiam Antiquitatis Nummaria Scriptore cùm nulla uljibi extet ejus mentio. Posidetur autem ab Adm. Rev. Dn. M. Henrico Mayero Sym. ad Div. Nic. Lips. Mecenate meo nunquam satis colendo cum plurimis rarissimæ Antiquitatis numismatibus aliis, ex qvibus qvā plurima huic Dissertationi inserere potui. Et genuinum esse materia, literæ & alia indicia docent, attritus qvoq; est aliquantulum. Qvod igitur Pompeji Consecrationem attinet, illud qvidem ita non est intelligendum, quasi eādem Pompā, qua deinde Imperatores publicè sit honoratus. Qvum enim in Ægypto à ministris Ptolemæi confossus & capite truncatus esset, corpus ejus in litore à Philippo liberto & alio qvodam Cive Romano statim est combustum, & r. liquiæ relatæ ad Corneliam, quæ illas in Albano humavit; teste Plutarchō in Ejus Vita. Igitur Consecrationis vocabulum hīc tantum eos honores denotat, qui ipsi defuncto tanquam Heroi in cœlum adsumto à qvopia m̄ sint decreti. A qvo autem hoc factum si, Appianus docet Lib. 2. de Bell. Bivil. Rom. sic inqviens de Cæsare: Assidente vero exercitu Photinum qvidem & Achillam, ob ea, quæ in Pompejum perpetraverant, morte multavit. Theodotum demum fugientem Cassius qvum in Asiam venisset, cruce suspendit. Et mox: Caput Pompeji ad se delatum minime intueri voluit Cæsar, verū sepeliri

sepeliri statim jusit. Templum quoq; perexiguum ante urbem condidit, quod Indignationis Sacrum appellavit: Et quod etate mea, Trajanô Imperatore Iudeor. Genus in Ægypto debellante, ab Iudeis ipsis ad oportunitatem belli disiectum est. Hæc Appianus. Hoc Templum puto in nummo repræsentari, qvia de alio vix aliquid reperietur. Videatur Fort. Licetus Hierogl. C. 113. p. 250. De statua verò Pompeji in Funere Augusti inter alias Illustrium Civium statuas deportata videatur Xiph. in Augusti Vita.

¶. 6. Deinde & Cæsaris Templa in nummis cernimus: & illud qvidem, de quo Dio Lib. XLVII. sic loquitur: οὐ γάρ οὐδὲ τὴν αἰγαλὴν εἰντὸν πόλιν. ἐν ὁμέλῃ, τεγματεῖς ἀποστολοῖς in nummo quodam extat apud Occon. p. 17. qvi alterâ parte effigiem Iulij, Laureatam, cum cometa & Inscript. Divo JULIO, alterâ verò Templum sex columnarum quadratum & cometam in tympano habens, cum statua Iulij habitu Augurali cum lituo, incippo stante exhibit: cum Inscriptione: P. LENTULUS MARCELLINUS AED. CUR. Aliud quatuor columnas habet, cometamq; ut præcedens statuamq; Cæsaris eodem habitu, sed non in Cippo cum inscr. Divo Jul. in Zoophoro: Juxta Templum aræ est igne superimposito. Hoc positum est, cum IMP. CÆSAR DIVI F. esset III. VIR ITER R.P. C. COS. ITER ET TER DES. Sunt & alii nummi, qvi Cæsaris Templa exhibent & qvidem quadrata quatuor columnarum Tab. Car. 9. n. 7, 8. cum Cometis. Vid. Victruv. Lib. III. c. 2. Ovid. de Ponto Lib. 2. El. 2. & Metamorph. L. XV.

¶. 7. Porrò & Augusti Templa in nummis observamus, illud nimirum, quod Eternitati ejus consecratum est, pulcerissimum, octo columnas exhibens cum inscr. CUST. AETERNITATIS AUGUSTÆ Tab. Carol. 16. 21. Occo p. 80. & aliud, quod Caius ipsi dedicavit, sex columnas ostendens, in quo sacrificat Caligula cum inscriptione nummi: Divo Aug. SC. De hoc sic ait Dio: Deinde Caius habitu Triumphali Templum Augusti dedicavit, nobilissimis pueris cum virginibus eiusdem ordinis hymnum concinibus vide Observ. ad Tabb. Caroli p. 32. Aliud iterum, quod ipsi & Romæ à Communitatibus Asie positum videtur: ita enim habet inscript. COM. ASI. & in Zoophoro ROM. Et Aug. vide Loc. Svet. in Aug. c. 52. Sunt quoque nummi qui de restitutione cu- jusdem

jusdem Templi Augusti restantur: ita Antonino Pio Cos. IIII. nummus cusus est, qui *Templum 8. columnis suffultum* habet cum inscript. **TE MPLUM DIVI AUG. REST.** vide Occon. p. 260. Hoc fortasse illud Tarragonense est, quod Hadrianus videtur incepisse restituere, teste Spartiano h.l. de pluribus Augusti Templovid. Sveton. Octav. c. 5. & Tiber. c. 40. & 47. Dio Lib. LVI. Tac. I. & 4. Ann Plin. L. XII. &c.

¶. 8. De *Templo Claudi* videatur Tac. L. 14. De *Trajanis* v. Pallad. Arch. l. 4. c. 8. De *Hadriani Spart.* & Labaccus Archit. p. 17. De *Vespas.* *Templo* qvoq; videntur nummi perhibere testimonium. V. Tab. Caroli 27. n. 20. Porro qvoq; in nummis *Fau-
stinae I. Temporum* mentio existat, apud Occon. p. 272. & Carol. Tab. 44. 10. seqq. ubi interdum talis est inscript. **ÆD. DIVA
FAUSTINÆ.** Interdum **ÆTERNITAS SC.** Interdum **DEDICAT-
CATIO ÆDIS.** Et videntur omnino diversa esse Tempora vi-
de nummos l. c. v. & Steph. Du Perac. Antiq. p. 3. ubi in Zoo-
phoro ita legitur inscriptum: **DIVO ANTONINO ET DIVA
FAUSTINÆ Ex SC.** Unde apparet, aliud esse hoc ab illo, de
qvo loquitur Jul. Capitol. inqviens: *Tertiō anno imperij sui uxori-
rem Faustinam perdidit, quæ à Senatu consecrata est, delatis ei Cir-
censibus & templo.*

¶. 9. Eundem honorem etiam *Maximiano Imperato-*
ri Filius Maxentius detulit: Hinc Nummus qvidam: **IMPER.
MAXENTIUS DIVO MAXIMIANO PATRI SOCERO.**

ÆTERNA MEMORIA. *Templum in cuius apice aquila*
apud Occon. p. 523. *Constantij* qvoq; *Templum* nummi habent
insistente itidem aquilâ: Inscr. Nummi est: **DIVO CONSTAN-
TIO AUG.** *Constantij caput velatum* & in aversa: **MEMORIA
DIVI CONSTANTI ST.** Occo p. 525. nec Romulus præter-
mitti debet, qvem consecravit Pater Maxentius *Templiq;* honore
coluit. Hinc in nummis ejus *Templum* apparet, valvis bipaten-
tibus, in medio aquila. Alios similes ejusdem vide apud Occon.
p. 543.

¶. 10. *De aris* suprà abundè facta est mentio; igitur
ad Sacerdotes properamus, de qvibus prolixè Panvinius, Civi-
tate Rom. p. 68. seqq. & Kirchmann de Fun. Rom. Lib. IV.

C. 14. p. 665. & Rosinus Antiq. Roman. Lib. III. c. 17. In
nummo qvodam *Antony tripus* apparet cum stellâ super immi-
nente, & corvis insidentibus, lituo. idem & Simpuvio appositis, ubi
stella Sacerdotum Divi Iulii indicat, qvod Antonium habuisse
Dio & Appianus perhibent, qvod idem & Tripus indicat, qvia
sæpè in Tripode sacrificabant Aræ loco. Vid. Obs. ad Car. Tab.
p. 12. n. II. in aliis & qvidem Antoniæ nummis ipsa *Antonia fa-
cem tenet* & *Cornucopiae* cum inscr. SACERDOS DIVI AUGUSTI
apud Occon. p. 100. Faces autem qvia in Sacris accendeban-
tur Sacerdotii Symbolum sunt. Hinc in alio Antoniæ num-
mo, eadem Inscriptione, DUÆ FACES exhibentur. Vid. de-
ejus Sacerdotio Dio Lib. LIX. Huc videntur referri posse illi-
nummi, in qvibus mentio fit *Puerarum Faustinianarum* ab *An-
tonino Pio* in honorem conjugis mortuæ institutarum in Tab. in
Car. 43. 17. 18. ita enim apud Occon p. 273. complenda est In-
scription, ut pro R legatur E & N pro D sitq; Inscr. PUELLÆ
FAUSTINIANÆ. De illis videatur Capitolinus in M. Aure-
lio & Kirchmann. de fun. L. IV. c. 14. p. 667. & Rubenius Electo-
rum Lib. II. c. 36.

¶. II. *Sacrificia etiam Consecratis offerri solebant, de-*
qvibus egregius Caligulæ nummus, in qvo in Templo Augusti
pulcerrimo Bos immolatur astante Cajo libante & Camillô ministran-
te cum inscr. DIVO AUG. S. C. Vid Tab. Car. 18. n. II. Extat
qvoq; de Sacrificiis antiquâ inscriptio Observ. ad Carol. Tabb.
16. n. 23.

¶ 12. Ad statuas pervenimus, de qvibus varii varia-
Nos nullas tangimus, nisi qvas defunctis & consecratis collo-
catas nummi habent. Ita in Templo Iulij statua ipsius Augurali ha-
bitu lituum tenet, interdum stans, interdum in sella sedens. Au-
gusti statua in Thensa Elephantis velta radiatam coronam habet ha-
stamq; puram & ramum tenet, qvalis corona sæpius deinde Con-
secratis primùm, deinde promiscuè omnibus ferè Imperatori-
bus tribuitur; potissimum circa tempora Decii & successorum.
Vide de talib. coronis Demster ad Rosinum L. I. c. 13. p. 41. Ve-
spasiani statua in Thensa victoriolam tenet cum hasta pura. Vide
qvoq; Columnam Antonini, Thensas Faustinæ ejusq; Templam
item

item Marci Thensam & ea quæ supra de habitu Divino Imperatoribus tributo diximus. Huc quoque columnæ pertinent, quæ illa *Julij* est apud Sveton C. 85. & Antonini, quam in honorem Pii erexit M. Aurelius; expressitque nummò peripetasmae quatuor columnarum circundatam, cum statua Imperatoris dextra globum, sinistrâ hastam tenente Tab. Carol. 42. n. 24. Trajani Columna ipsi vivo posita est.

¶. 13. *Thensarum* quoque honor attingendus est, quæ sacra erant vehicula, quibus Divorum statuæ vehebantur, in pompa Circensi potissimum. Antequam enim certamina in circo inciperent, insignis præmitti solebat apparatus, in quo statuæ Deorum & nobilium matronarum, multorumque virorum illustrium sive curribus vehebantur, sive portabantur ferculis. Tales igitur currus etiam consecratis tribuebantur, ut illorum statuæ hōc modo pompam Circensem eò redderent illustriorem. Trahebantur autem interdum quadrigis elephantes, quemadmodum de curribus Augusti nummi testantur, cum quibus Suetonius consentire in Claudio C. II. dicens: *Avie Liviae divinos honores & in Circensi pompa currum elephantorum, Augusteo similem, decernendum curavit: Et Xiphil. ex Dione in Nerone: Elephanti, qui currunt Augusti trahebant, in Circum ingressi cum eo usque, ubi Senatores sedebant, venissent, non ultra progressi constiterunt, Inscriptio horumnumorum est: Divo AUGUSTO S. P. Q. R. atque ita quoque vehebantur statuæ Claudi & Agrippinæ, Vespasiani, & M. Antonini testibus nummis, & Pertinacis; Dione in Severo teste. Interdum & bigis elephantorum agebantur, quemadmodum Faustinæ Thense in nummis apparent, interdum vero mulari bigis, quemadmodum carpenta Agrippinæ, Domitillæ, Faustinæ, &c. in nummis observantur: interdum quadrigis equorum. ut Thensa Claudi victoriolis ubique ornata. item Vespasiani Thensa iisdem ferè ornamentis excultæ, & quædam Faustinæ Thensa in nummis observantur. Ubi non immerito notandum, quod Ludi Circenses, quamvis potissimum Cereri sacri essent, interdum tamen quoque delati sint Consecratis. Unde Suetonius in Calig. c. 15. de ipso inquit: *Instituit Matrem Circenses, carpentumque quo in pompa traduceretur. Vide & locum Capitolini de Antonino Pio, quem supra §. 9. citavimus.**

¶. 14.

QK III 906
§. 14. Tandem qvoq; Sellas consecratis tribuebantur,
quales in nummis Faustinæ I. observari possunt. Ubi tamen sub
finem meritò observandum, tales honores interdum qvoque
vivis esse præstos. Propterea Tranqvill. in Cæsare. c. 76. inquit:
*Non honores modo nimios recepit, ut continuum consulatum, perpe-
tuam Dictaturam, Prefecturamq; morum, insuper prænomen Imper-
atoris, cognomen Patris Patriæ, statuam inter Reges, suggestum in
Orchestra: sed & ampliora etiam humanô fastigio decerni sibi passus
est. Sedem auream in curia & pro tribunali Thensam & Ferculum
Circensi Pompâ, Templa, Aras, simulacra juxta Deos, pulvinar, Fla-
minem, Lupercos, Appellationem mensis è suo nomine. Hinc qvoq;
de Augusto Servius ad illud Virgilii:*

*erit ille mihi semper Deus illius aram &c.
Alij Imperatores post mortem in numerum referuntur Deor. Au-
gustus Templa vivus meruit. Confer ea, qvæ de sacris Caji tra-
dit Seneca Lib De Tranq. An. C. 14. Et Sveton. in eo, c. 22. item
qvæ de Domitiano habet Svetonius in vita ejus Cap. 14. & num-
mos Trajani, qvi eum jam III. Cos. Divum appellant apud
Occon. p. 197.*

§. 15. Atq; ita satis, ut puto, declarata est stupenda
Gentium in fingendis Numinibus cœcitas, & simul ostensus
in signis ille antiquor. numismatum ad consequendam so-
lidiorer eruditionem usus. Sit igitur

SOLI DEO GLORIA!

COROLLARIA.

1. An ex Versione 70. Interpretum, Codice Samariticô, Historiâ Jo-
sephi, Fabulis Rabbinorum, & Antiquitatibus Chaldeorum, Egy-
ptiorum & Sinensium demonstrari possit, Natale mundi tempus vul-
garem Aeram annis 1440. anticipare? N.
2. An ad formale Unitatis sufficiat Indivisio? Aff.
3. An Bonitas sit Conceptus Essentialiter latior, & tamen prox-
imus Respectu perfectionis & Bonitatis in specie sit dictæ? N.
4. An antequam crearetur firmamentum, fuerit tempus? Aff.
5. An propter condensationem & rarefactionem aëris statuendum
sit Vacuum? N.
6. An Sigma Græcorum hac formâ Σ. antiquitus fuerit usur-
patum? Aff.

KOMA

m. 5

